

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopvs Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Vigesimumtertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

A præfatæ Ecclesiæ Beati Magni de meis possessionibus mansum vnum,
& Monasterio meo Vlechtorensi omnia mea & me ipsum, ministeriales
meos cum beneficijs, & possessiones & seruos meos omnes mihi
bene in hoc consentientes, Dominæ meæ perpetuæ
Virginis Mariæ contradidi.] &c.

Hæc ex literis fundationis Vlichtorpianæ adnotasse suffi-
cient. De aduocato hæreditario non admittendo &c. omissa
in aliud tempus referuui,

B Caput Vigesimum tertium.

De paralytico, & surdo liberato.

C **V**erò Dominus martyris gloriam declararet, etiam per nocturnas visiones quosdam admonuit eius suffragia implorare. In pago Iserlonensi fuit quidam, semiquinque annis ex paralyysi & lingue manuum officio destitutus. Is sub meridiem quandoque obdormiens, audiuit vocem dicentem sibi: Dic auunculo tuo, ut ducat te in Giuelsberg, ubi occisus est Episcopus ENGELBERTVS, & curaberis. Mox ille euigilat, incipit loqui, & gratias agit Deo. Stabat auunculus eius in media domo, audiensque loquenter illum, alta voce dicebat: Quis loquitur in cubiculo? Respondet ille: Ego loquor. Accurrit auunculus, obstupescit, aitque ad eum: Qui fit, ut tamdiu mutus, tam absolutè loquaris? Ille refert quam vocem audierit. Nondum autem commodè ingredi potuit, quod coxa diuturni morbi vi exesa esset. Itaque in vehiculo ductus est in Giuelsberg, in dies melius habere cœpit, ita ut exiguo scipione fultus, iret quocunque libitum esset, per merita martyris se sanatum vbique prædicans.

Mutus loquitur.

D Notatio ad Caput Vigesimumtertium.

§. In pago Iserlonensi.

I Serlonum hodiè oppidum est Comitatus Marcani, Satrapæ titulo, & ferrarianobile, horis tribus Geuelsbergio dis-
fatum.

Iserlon.

Ff

§. Quam

§. Quam vocem audierit.

IN manuscripto hæc subiiciuntur, quæ non leue miraculo momentum addunt: *Sacerdos & Parochiani audientes infirmum ex miraculo officium lingua recepisse, ad hospitium eius venerunt, & dixit ad illum Sacerdos. Adiuro te per Patrem, Filium & Spiritum sanctum, ut dicas quam diu fueris mutus, & quomodo nunc loquaris: Et narrauit ei, sicut auunculus suo narrauerat. Cui Sacerdos cum sanatus sis in lingua, sentisne aliquid remedium in cruribus? Quibus ait: nescio, & erigens se, tunicam induit, manibus tenens parietem; de camerâ verò sine difficultate exiuit, eo quod caro circa femora & suras ex infirmitatis magnitudine consumpta, ambulanti adhuc firmum gressum negaret.*

Caput Vigesimum quartum.

De Hermanno Ianitore sancti Martyris febricitante per visionem curato.

* An idem
de quo supra
p. 69. lit. C.

Visio cu-
iisdam.

HERMANNVS * de Lechnich Episcopi ENGELBERTI ianitor fuit, quo munere hodieque apud successorem Henricum fungitur. Is ante Augustum mensem acerrima correptus febre, ita & corpore & mente defecit, ut vxore eius in eadem domo obeunte, amicisque eam plangentibus & ad sepulchrum efferentibus, ille prorsus non aduerteret, quid ageretur. Cumque tam miserè ad dies quindecim decubuisse, clara luce ostio aperto videt eminens beatum illum martyrem tanquam ad se venientem cum multis alijs religiosis viris, qui omnes erant albis induiti, & ad collum habebant oraria siue stolas, ut solent sacerdotes. Ipse autem beatus pontifex mulæ albæ insidebat: iam enim lauerat iumentum carnis suæ in sanguine Agni. Hermannus ea visione exhilaratus, ad fœminas, quæ illic sedebant, alta voce dicit: Exite ocyus bona dominæ: ENGELBERTVS Episcopus venit ad me. Fratrem quoque suum, qui ad limen ostijerat, fortiter inclamans: Surge, inquit, frater, cede locum domino meo, ut possit ingredi ad me. Sed illis non se mouentibus, quod putarent vi morbi eum delirare, iterum clamitat: cunctique, dempta puella paruula, foras exeunt. Ante hos autem clamores miles